

ש.ב.

(שירות הבטחון וציירי המרגלים בישראל)

תיאורים מרתקים של כמה מפרשיות הריגול הנגדי אשר הסעירו את הצמ"רת הבטחונית של המדינה; שיטות הפעולה של סוכני האויב ודרכי לכי-רתם על-ידי אנשי הש.ב.; המרגל הראשון במדינת-ישראל; תאור מלא על מבנה השרות החשאי הישראלי.

פרק מיוחד: העימות בין הש.ב. וה"העולם הזה"

הוצאת "יפעת" הפצה ראשית בחנויות: "מרגליות", מלצ'ט 38, תל-אביב, טלפון 35200. הפצה ראשית לקיסקים: "שילה", הגדוד העברי, תל-אביב, טלפון 34496

המחיר: 5 ל"י • להשיג בקיסקים ובחנויות הספרים

עומד להופיע בימים הקרובים: הספיריטואליזם להשיג עדין בכל חנויות הספרים: סלבאדור דאלי — יומנו של גאון יופיע בראשית יוני: דיוקן פוליטי הנדון: אורי אבנרי

במדינה

ומה יתנו חוסיין ועבד-אל-נאצר? התנאים הכלולים בהחלטת מועצת-הביטחון, החלים על הערבים, ברורים לגמרי: הפסקת המלחמה, הכרה בגבולות קבועים לישראל, מעבר במצרים ובתעלת-סואץ.

ומה עם בעיית הפליטים? גם בנוסח ההחלטה קשור חופשי-המעבר של האזניות הישראליות בבעיית-הפליטים. איך לפתור את בעיית הפליטים — זה עניין למשאומתן. צריך להיות פיתרון צודק והוגן. זאת אומרת, הכל קשור — נסיגה, הכרה בגבולות, מעבר בסואץ ופליטים? אי אפשר להוציא איזה חלק שהוא מן ה"החלטה. את כל ההחלטה יש לקרוא כיחידה אחת. זוהי רוחה של ההחלטה.

ואם ישראל תכריז על נכונותה, להגיש שים את ההחלטה, יפתח משאומתן? כן, אז יהיה דיון בין נציגי ישראל וירדן על דרך ההגשמה. גם בהשתתפות מצריים? מי יהיה צד במשאומתן? כל השלוש: ישראל, ירדן ומצריים.

משאומתן ישר או לא ישר? איני יודע. זה תלוי באנשים האחרים. לא אני המחליט. לדעתי זו לא בעייה חשובה כלל. חשוב מה יוצא מהמשאומתן, ולא איך הוא מתנהל. אפשר להשאיר את זה ליארינג. כרגע, המחסום העיקרי הוא ש"ישראל לא הודיעה על נכונותה לבצע את ההחלטה. אם נסלק מחסום זה, נראה מה יהיה הלאה.

אבל הסדר כזה — בין ישראל, ירדן ומצריים הרי לא יחייב את "אל-פתח". הם ימשיכו להילחם. אם יהיה הסדר פוליטי, המצב לגבי אל-פתח יהיה שונה לגמרי. כרגע אין לנו מה לומר לאנשי אל-פתח. יש להם עניין צודק. אבל אם יהיה הסדר,

אלימזרי בביתו קאהיר רוצה — הכל ביחד

והממשלות הערביות יתנגדו לפעולתם — מניין יקחו את הכסף? הסטודנטים — ורוב אנשי אל-פתח הם כיום סטודנטים — יחזרו לאוניברסיטאות. הם יצטרכו לחזור ללימוד דיהם. האם יתכן לדעתך הסדר גם עם ממשלת דמשק? גם עם דמשק, בשלב השני, גם עם דמשק. ואתה מאמין כי חוסיין יכול להשת"ט על אנשי "אל-פתח"? מדוע חוסיין אינו יכול להשתלט עליהם? מפני שאין לו כוח? פעם הוא שם אותם בבתי-סוהר. עכשיו הוא לא שם אותם. כי אין לו מה להגיד להם. כיום הם צודקים. הצרה היא, שדעתו של עבד-אל-נאצר, כפי שאתה כאן מגדיר אותה, אינה באה לידי ביטוי ברור בנאומיו ובהצהרותיו. הבעייה היא של דעת-הקהל. עבד-אל-נאצר ואשכול מדברים כפי שהם מדברים תחת עיני דעת-הקהל. אבל על דעת-הקהל משפיעים אנשים כמונו — אתם ואנחנו — ואם האנשים המתונים ישיעו על דעת-הקהל, גם עבד-אל-נאצר, חוסיין ואשכול ידברו אחרת. דעת-הקהל בישראל ערה מאוד לענייני ביטחון. רבים מאמינים כי הביטחון דו-רש את הישארות צה"ל על גדת הירדן. אני חושב — ואיני אדם צבאי — כי ה"מצב הביטחוני של ישראל היה יותר טוב לפני המלחמה, יותר טוב מאשר עכשיו. לפי (המשך בעמוד 18)

מערכה ע"ד השלטון במדינה ועל ראשות הממשלה החדשה — כבר החלה. אומנם נשארו עדיין כשנה ומחצה, עד להחלטה לנכנסת והתחדשות-פניה של הנחיה-המדינית; אולם כבר עכשיו, מזה שבועות אחדים, פועלים כוחות סמויים הטוחים באפלה, בסודיות כמסה, את רשת וזאתו של לוי אשכול.

אין זו מערכה פארלמנטרית וגם לא מאבק בינמפלגתי. הכל מתנהל בתוך מע"י, או בחוגים הנתונים למרות מנהיגיה. אין זה גם מאבק פוליטי, מן הסוג הרגיל. זוהי מערכה מרה ונסתרת, המכונה, לא פחות ולא יותר, מאשר להתות לוי אשכול מראשות-הממשלה ואם אפשר — להחליטו במשה דיין.

עצם העובדה שבימי-חירום קמו גורמים ששמו לעצמם למטרה להחליף ראש-ממשלה

„העולם הזה“ חושף את התוכנית להדחת אשכול

— עשייה לעורר תימהון. אולם אם נוכרח שאין זו הפעם הראשונה שמנסים להחליף את לוי אשכול ולהדיחו מכס ראשות-הממשלה — תוכן הרבה יותר השתלשלות ה-עניינים האחרונה.

הכל החל כאשר זייד בן-גוריון, ראש-הממשלה הקודם, חתר תחת כסיוורשו, ביצורה גלויה, גסה וחסרת-פשרות ביותר — על-מנת להדיחו, בבושה, בכלימה ותוך שימוש בכינויים אישיים מעליבים.

בפעם השנייה היה כיסאו של אשכול בסכנה בתקופת-הכרונות שלפני מלחמת-שת"י הימים. אז, כשרוב העם הביע אי-אמון לראש-הממשלה כמנהיג מלחמתי עליון, ניצב לוי אשכול על סף התפטרות — שממנה אין דרך חזרה.

ואף-על-פי-כן — בשני מקרים אלה, בהם היה מעמדו של אשכול קשה ביותר, הוא יצא כשירו על העליונה. כיום, נראה שליו אשכול כבלתי-מעורער, שכן הוא יצא לעצמו הילה של מנהיג מנצח; הוא עטור בור של ראש-ממשלת הליכוד הלאומי; ומשום שעד כה נחשב בעיני ציבור נרחב לאיש שהצלח-כיכובו, להוציא את המדינה מהמשברים המדיניים והכלכליים ש-אימו עליה בשנה האחרונה.

לאמיתו של דבר — זהו מיקסם-שווא, תמונת-תעוים, הקיימת על-פני השטח בלבד. דווקא אותם האנשים היודעים את מצב-העניינים לאשורו, מבפנים, ושיש בידם אינפורמציה מהסוג שאינו נמסר לשאר אזרחי המדינה, הגיעו לאחרונה למסקנה חרימית-מעית:

„המשך כהונתו של לוי אשכול כראש-ממשלה — הוא אסון למדינה.“

★ ★ ★ מחרל בינ מישורים

מויחר שבמסקנה זו, הפעם, היא העובדה שהיא מושמעת לא-ידחקא מפי יריביו שכבר הימים, אלא מפי אלה שתמכו בו, סיעו לו והתייצבו לצידו, במלחמת הפנימיות שנהלו בשעתו בתוך מפא"י; ובפי אלה שהקימו, אחר-כך, את רפ"י. אנשים אלה מסתמכים על פעולותיו ומדליו של לוי אשכול, בשנה האחרונה, בשלושה מישורים שונים:

● המישור התיפקודי: מאז תקופת הכוננות ועד היום, טוענים המתמדים נגד לוי אשכול, הוכיח ראש-הממשלה לה כי אינו האישיות הראויה לעמוד בראש המדינה, בשעות-משבר. נטיית האופיינית להימנע מהכרעות, לא לכפות את דעתו, להחליט רק על חוסר כל החלטה; וכן כישוריו הגדול למצוא תמיד פשרות ומנות — אלה תכונות אידאולוגיות לראש-ממשלה בימים חתיקונים כשתפקידו הוא בעיקר לשמור על יציבות הממשלה הקואליציונית. לעומת זאת אלו תכונות שליליות לראש-מדינה בשעת משבר, כשממשלתו חלוקה בדיעותיה בעניינים מדיניים גורליים — והוא צריך להיות המנחה, הכופה את דעתו על שריה. בקיצור, חוגים אלה מחפשים „דיקטטור“ במובן הרומאי-העתיק; מנהיג